

نقطه

1- پس از پایان جمله کامل: سعدی شاعر بزرگی است.

2- در صورتی که واژه‌های به جای جمله کامل به کار رود، پس از آن نقطه گذاشته می‌شود:

بله. نه. کتاب. (مثلاً در پاسخ «چه خواندی؟») 3- پس از هر حرفی که به صورت نشانهای اختصاری به کار رفته باشد: م. ت. ج (= محمدتقی جعفری) ه. ق. P.T.T.

در جاهایی که نباید از نقطه استفاده کرد:

1- پس از عنوان کتاب یا مقابله؛ حتی اگر عنوان، جمله کامل باشد:

درست: کتابی که دنی را دگرگون کرد

نادرست: کتابی که دنی را دگرگون کرد.

2- پس از عنوانهای اصلی و فرعی:

درست: روزی که علی (ع) به طرف صفین رفت

نادرست: روزی که علی (ع) به طرف صفین رفت.

ویرگول (،)

1- در میان کلمههایی که در هنگام خواندن ممکن است به هم اضافه شوند:

- برای ایرانی، مسلمان در هر جا گرامی است.

- این کتاب راهنمای معلم است.

2- برای جدا کردن واژه‌هایی که شبیه به هم‌اند:

در این جا باید بتوان به جای نقطه، نقطه - وی‌رگول قرار داد.

3- پس از اعضای رشته یا ردیفی از واژه‌ها که از نوع دستوری واحدی باشند:

کتاب خوب، دوست، هم دم و معلم انسان است.

4- برای جدا کردن نام مؤلف، کتاب، جلد، صفحه و مشخصات چاپی یک اثر: محمدحسن نجفی، جواهرالکلام، ج17، ص5، چاپ اول: بیروت مؤسسه الوفا، 1413 ق.

5- برای حذف بعضی اسمها و فعلها:

حذف اسم و فعل: بازی اول جالب بود، اما دومی، نه چندان.

حذف فعل: یکی زان میان زبان تعرض دراز کرد و ملامت کردن آغاز، که این حرکت، مناسب رای خردمندان ن‌کردی.

6- پیش از حروف تعلیل: زیرا، چون، چون که، چرا که، چه.

7- برای عنوانهایی که پس از نام می‌آید:

امام خمینی، رهبر بزرگ انقلاب اسلامی، در اندیشه‌های همه مسلمانان بود.

8- پس از بله، بلی، آری، نه و مانند آنها:

نه، او را ندیدهام.

بله، کتابها را خواهم دید.

9- میان واژه‌های دوتا دوتایی:

س‌یاه و سف‌ید، زرد و سرخ، آفری‌قایی و آس‌یایی، زن و مرد، همه در انسان‌یت مشترک‌ند.

10- پس از قی‌دها و یا عبارتهای قی‌دی:

به علاوه، وانگهی، با این همه، علی‌ای حال، برای نمونه.

11- برای جدا کردن واژه یا عبارتی که «همنش‌ین» اسم یا ضمیر است:

پاستور، کاشف میکروب، بس‌ی‌ارخوب می‌نوشت.

12- برای جدا کردن عبارتها و بندهای ناتحیدی:

- احمد، که تازه از تهران برگشته، امشب می‌همان ماست.

13- برای جدا کردن عبارتهای طولانی و بندهای تبعی:

یکی از رؤسای حاب، که سابقهٔ معرفتی می‌ان ما بود، گذر کرد و بشناخت.

14- در ردیفهای ریاضی، پس از ارقام یا حروف، خواه رقمها فارسی باشند و خواه غربی. (البته در این گونه موارد، وی‌رگول به شکل غربی آن (,) گذاشته میشود)

1, 2, 3, ..., /a3, ..., a2, a1, ...

یادآوری 1: اگر ارقام در داخل جمله فارسی باشند، از وی‌رگول استفاده می‌شود:

- دانشآموز کلاس اول ابتدایی، رقمهای 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 را باید خوب یاد بگردد.

یادآوری 2: اگر دو رقم، در جمله کنار یکدیگر قرار گیرند با وی‌رگول جدا می‌شوند:

در سال 1356,578 دانشآموز در مدرسه ما بودند.

البته گاهی می‌توان جمله را طوری سامان داد که رقمها کنار هم نباشد:

در سال 1356 تعداد 578 دانشآموز در مدرسه ما بودند.

نقطه - وی‌رگول (؛)

1- هرگاه جمله‌ای از نظر دستوری کامل باشد، اما رابطه فکری آن با جملهٔ بعد، بیش از دو جمله‌ای باشد که می‌ان آنها نقطه قرار می‌گیرد، در این صورت، می‌ان آن جمله و جمله بعد، نقطه - وی‌رگول قرار خواهد گرفت:

او کتابی نوشت ؛ کتابی بس‌ی‌ار عمیق و سودمند.

2- پیش از مثلاً، یعنی، به عبارت دیگر.

3- میان متن اصلی آیه و حدیث و ترجمه آنها.

دو نقطه (:)

1- قبل از مقول قول:

امام خمینی فرمود: ما باید مسلسله‌ها را تبدیل به قلم کن‌یم.

2- هنگام بر شمردن اجزای یک امر کلی:

علوم اسلامی عبارتند از: تفسیر، کلام، حدیث، رجال و ...

3- برای معنا کردن واژه‌ها:

نقی: پاکیزه جند: لشکر
سه نقطه (...)

1- برای نشان دادن افتادگی‌های عمدی و یا حادثهای متن.

2- به جای واژه یا عبارت‌های حذف شده:

ما باید از جنبه‌های دینی، فرهنگی، اقتصادی و ... پیشرفت کنیم.

علامت سؤال (؟)

1- در پای‌ان جمله‌های پرسشی مستقیمی:

- کتاب را خواندی؟

یادآوری: علامت سؤال در پای‌ان جمله‌های پرسشی غیر مستقیمی نمی‌آید.

مثلاً او پرسید: آیا کتابخانه‌آیه‌ا □ مرعشی را در قم دیدهام. علت این که علامت پرسش نمی‌آوردیم این است که در چنین جمله‌هایی سؤال نمی‌کنیم بلکه خبر می‌دهیم.

2- بعد از کلمه‌هایی که به جای جمله پرسشی می‌آید: کجا؟ چطور؟

3- برای بیان مفهوم تردید یا استهزا: در این صورت، نشانه پرسش داخل پرانتز می‌آید: جواد احمدی (؟) قهرمان کشور.

علامت تعجب (!)

این علامت برای نشان دادن حالت‌هایی مثل تعجب، تحذیر، دعا، نفرین، دشنام، افسوس، خطاب، امر و مانند آن به کار می‌رود.

اگر حالت‌های فوق با تأکید همراه نباشد، الزامی در به کار بردن نشانه‌های عاطفی وجود ندارد.

این باغ، چقدر، زی‌باست!

ای خدا! دریغ از عمر! آقای رئیس! مواظب باش! خوب نوشتی!
خدا تو را نگه دارد!

گیومه « »

شکل گیومه در کشورهای مختلف، متفاوت است:

فرانسوی (بیگوشه) « »

فرانسوی (با گوشه) >>